



Tisková zpráva

Lucemburk 21. července 2016

V certifikaci biopaliv jsou nedostatky v uznávání a dohledu nad systémem, uvádí auditoři

Podle nové zprávy Evropského účetního dvora by nedostatky v systému certifikace biopaliv mohly oslabit východiska pro cíle EU 2020 pro obnovitelnou energii v dopravě

Podle směrnice o obnovitelné energii mohou členské státy EU k dosažení svého cíle pro rok 2020 získávat deset procent energie využívané v dopravě z obnovitelných zdrojů používat pouze biopaliva, která byla certifikována jako udržitelná. Udržitelnost většiny biopaliv uvedených na trh EU certifikují nepovinné režimy uznané Evropskou komisí. Auditoři však dospěli k závěru, že v režimech se vyskytují nedostatky v uznávacím řízení Komise i v jejím dohledu.

„Cíle 2020 pro udržitelnou energii v dopravě jsou důležité pro životní prostředí EU i pro všechny uživatele dopravy. Sledování plnění těchto cílů musí však vycházet ze spolehlivých údajů a spolehlivého certifikačního systému. A to jsme prověřovali v rámci našeho auditu,“ uvedla Bettina Jakobsenová, členka Evropského účetního dvora odpovědná za tuto zprávu.

Auditoři zjistili, že Komise od nepovinných režimů nevyžadovala, aby ověřovaly, zda výroba biopaliv nevede k takovým rizikům, jako jsou spory ohledně pozemkového vlastnictví, nucené anebo dětské práce, špatným pracovním podmínkám a zdravotním a bezpečnostním rizikům. Posouzení těchto režimů se nezabývala dopadem udržitelnosti biopaliv na nepřímou změnu ve využívání půdy (kdy se pěstuje více potravinářských plodin, aby nahradily plodiny používané při produkci biopaliv). Auditoři si jsou vědomi skutečnosti, že posuzování nepřímé změny ve využívání půdy provází technické obtíže, bez těchto informací je však relevantnost certifikačního systému oslabena.

Komise uznala režimy, které nedisponovaly postupy, jimiž by mohly zajistit, že biopaliva skutečně pochází z odpadu nebo že vstupní suroviny splňují environmentální požadavky EU, uvádí auditoři. Některé uznané režimy nebyly dostatečně transparentní nebo je řídilo pouze několik členů, což zvyšovalo riziko střetu zájmů a bránilo účinné komunikaci s ostatními zainteresovanými stranami.

Komise na fungování dobrovolných režimů nedohlíží, a nemá tedy jistotu, že režimy skutečně dodržují standardy, na jejichž základě získaly certifikaci, ani nemá možnost zjistit případné porušení pravidel.

Účelem této tiskové zprávy je informovat o hlavních zjištěních zvláštní zprávy přijaté Evropským účetním dvorem. Celé znění této zprávy je k dispozici na internetové stránce www.eca.europa.eu

ECA Press

Mark Rogerson – tiskový mluvčí

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer – pracovník tiskového oddělení

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA eca.europa.eu

Členské státy jsou odpovědné za spolehlivost svých statistických údajů o udržitelných biopalivech započítávaných do desetiprocentního cíle pro energii v dopravě. Auditoři zjistili, že tyto statistické údaje mohou být nadhodnoceny, protože členské státy mohly mezi udržitelná biopaliva zahrnout i paliva, jejichž udržitelnost nebyla ověřena. Objevily se též problémy se srovnatelností údajů.

Ve svých **doporučeních** auditoři Komisi vyzývají, aby zajistila, že certifikační režimy budou:

- hodnotit, nakolik výroba certifikovaných biopaliv vede k významným rizikům negativních socio-ekonomických dopadů a nepříjemným změnám ve využívání půdy;
- ověřovat, za výrobci vstupních surovin dodržují environmentální požadavky na zemědělství;
- poskytovat dostatečné důkazní informace o původu odpadu nebo zbytků používaných pro výrobu biopaliv.

Samotné Komisi auditoři doporučují, aby:

- posoudila, zda správa režimů snižuje riziko střetu zájmů a zda jsou režimy dostatečně transparentní;
- kontrolovala, zda certifikované režimy fungují v souladu se standardy předloženými s žádostí o uznávání režimu a zda ustavily transparentní systém pro řízení stížností;
- od členských států vyžadovala důkazy o spolehlivosti jejich statistických údajů o biopalivech a harmonizovala definici odpadových látek.

Poznámky pro redaktory

Biopalivo definují příslušné právní předpisy EU jako „kapalné nebo plynné palivo používané pro dopravu a vyráběné z biomasy“, např. z biologicky rozložitelných zemědělských, lesnických nebo rybářských produktů, odpadu nebo zbytků či z biologicky rozložitelného průmyslového a obecního dopadu.

Směrnice o udržitelné energii stanoví členským státům EU povinnost zajistit, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy činil v roce 2020 alespoň 10 % konečné spotřeby energie. V praxi může být s ohledem na současnou fázi technického rozvoje a možnosti využívat alternativní energie v dopravě 10% cíle dosaženo pouze rozšířeným využíváním biopaliv.

Biopaliva emitují méně skleníkových plynů, zejména oxidu uhličitého, než fosilní paliva. Při spalování totiž vydávají stejné množství uhlíku jako množství, které je zachyceno v průběhu růstu zdrojového materiálu: rostliny absorbují oxid uhličitý, když rostou. To však funguje, pouze pokud nevznikají žádné další emise v souvislosti se změnou využití půdy. Pokud nedojde ke změně využití půdy, je příčinou dodatečných emisí regenerace a kultivace nových ploch pro potravinové plodiny. Ke konkurenci s produkcí potravin u biopaliv, která se vyrábí z odpadů, zbytků nebo nepotravinářské biomasy, nedochází.

Auditoři navštívili čtyři členské státy, které produkují anebo konzumují největší objemy biopaliv: Německo, Francii, Polsko a Spojené království.

Zvláštní zpráva č. 18/2016 „Systém EU pro certifikaci udržitelných biopaliv“ je k dispozici ve 23 jazycích EU.